

พระเจ้าทรงพำนักอยู่บนแผ่นดิน

Lectio (พระเจ้าตรัสอะไร)

¹⁸เรื่องราวการประสูติของพระเยซูคริสตเจ้าเป็นดังนี้ พระนางมารีย์ พระมารดาของพระองค์หมั้นกับโยเซฟ^e แต่ก่อนที่ท่านทั้งสองจะครองชีวิตร่วมกัน ปรากฏว่าพระนางตั้งครรภ์แล้วเดชะพระจิตเจ้า ¹⁹โยเซฟคู่หมั้นของพระนางเป็นผู้ชอบธรรมไม่ต้องการฟ้องหย่า พระนางอย่างเปิดเผย จึงคิดถอนหมั้นอย่างเงียบ ๆ^f ²⁰ขณะที่โยเซฟกำลังคิดถึงเรื่องนี้อยู่ ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า^gก็มาเข้าฝัน^h กล่าวว่า “โยเซฟ โอรสกษัตริย์ดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาของท่านเลย เพราะเด็กที่ปฏิสนธิในครรภ์ของนางนั้นมาจากพระจิตเจ้า ²¹นางจะให้กำเนิดบุตรชาย ท่านจงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู เพราะเขาจะช่วยประชากรของเขาให้รอดพ้นจากบาป” ²²เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพื่อพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ตรัสผ่านประกาศกจะเป็นความจริงว่า

²³หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์ และจะคลอดบุตรชาย

ซึ่งจะได้รับนามว่า “อิมมานูเอล” แปลว่า พระเจ้าสถิตกับเรา”

²⁴เมื่อโยเซฟตื่นขึ้น เขาก็ทำตามที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งไว้ คือรับภรรยามาอยู่ด้วย ²⁵แต่เขามีได้มีเพศสัมพันธ์กับนาง ต่อมานางให้กำเนิด^kบุตรชาย โยเซฟตั้งชื่อกุมารนั้นว่า เยชู

ทำความเข้าใจพระวาจา

* พระบุตรของพระบิดา

“พระเจ้าทรงรัก โลกอย่างมากจึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศแต่จะมีชีวิตนิรันดร” (ยน 3, 16) “ในองค์พระคริสตเจ้านั้น พระเทวภาพบริบูรณ์^eสถิตอยู่ในสภาพมนุษย์ที่สัมผัสได้” (คส 2, 9; 1, 19) “พระบิดาทรงอยู่กับเรา” (ยน 16, 32) “เรากับพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน” (ยน 10,

30) “พระบิดาทรงรักพระบุตร และทรงมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระบุตร” (ยน 3, 35; 5, 20). “ผู้ที่เห็นเรา ก็เห็นพระบิดาด้วย” (ยน 14,9) “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย พระบุตรเพียงพระองค์เดียว ผู้สถิตอยู่ในพระอู่ของพระบิดานั้น ได้ทรงเปิดเผยให้เรา” (ยน 1,18)

* **พระบุตรแห่งนาซาเร็ธ**

“พระบิดาทรงส่งพระวนาตถ์ของพระองค์ลงมาบนแผ่นดิน เพราะพระองค์ไม่ทรงต้องการตรัสผ่านทางบรรดาประกาศกอีกต่อไป หรือถูกประกาศในลักษณะคลุมเครือ แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะปรากฏองค์ให้เป็นที่ประจักษ์ในตัวบุคคล ดังนั้น โลกจะได้รับความรอดพ้นด้วยการเพ่งมองพระองค์ (S. Ippolito, La confutazione di tutte le eresie).

“ด้วยการประทานพระบุตรของพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระวาจาหนึ่งเดียวของพระองค์ พระเจ้าทรงตรัสกับเราทุกอย่างครั้งเดียว และไม่มีสิ่งใดจะถูกเปิดเผยอีก”(S. Giovanni della Croce, Salita al monte Carmelo).

การสนทนาระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์บรรลุจุดสูงสุดเมื่อพระวจนาตถ์ทรงรับเอาธรรมชาติเป็นมนุษย์ในพระธรรมล้ำลึกแห่งการรับเอากาย (Cf Giovanni 1, 14)

นักบุญโยเซฟกับพระแม่มาเรียทรงมองดูเด็กน้อยไร้เดียงสา ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ทรงเป็นมนุษย์แท้ ผู้ซึ่ง “เจริญเติบโต” พระแม่มาเรียฟังพระองค์ ทรงมองพระองค์ขณะถูกตอกตรึงติดอยู่บนไม้กางเขน แต่ทรงทราบดีว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแท้ และมนุษย์แท้ ความทุกข์ทรมานทั้งหมดอยู่ในพระองค์ ทรงแบกบาปทั้งหมดของเราไว้กับพระองค์

เป็นความใหม่สำหรับมวลมนุษยชาติ “ท่านทั้งหลายเป็นพระเจ้า”(Giovanni 10, 34; Salmo 82, 6) พระองค์ทรงกลับเป็นมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์กลับเป็นพระเจ้า

* **“พระคริสตเจ้า โดยสมบูรณ์”**

“จงเพ่งมองดูเถิด ทุกวัน พระองค์ทรงถ่อมองค์เหมือนเมื่อพระองค์เสด็จลงจากบัลลังก์กษัตริย์ เพื่อมาอยู่ครรรภ์ของพระนางพรหมจารีย์ ทุกวัน

พระองค์เสด็จมาหาเราอย่างถ่อมมอญ์ ทุกวัน พระองค์เสด็จออกจากพระ
อุระของพระบิดาเจ้าลงมาบนพระแท่น อยู่ในมือของพระสงฆ์ (St. Francis,
Admonitions - Franciscan Sources 114).

กุมารน้อยแห่งเบทเลเฮมเป็น “พระเจ้าแท้” และ “มนุษย์แท้” และใน
พระองค์ แผนการณ์นิรันดรของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริง ในพระองค์เราเพ่ง
มองสวรรค์กับพระตรีเอกภาพและทั่วทั้งโลกพร้อมกับมนุษยชาติ ความ
รอดที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่มนุษย์คนบาปสำเร็จสมบูรณ์ในองค์พระเยซู
เจ้าและผ่านทางพระเยซูเจ้า “พระเจ้ามีพระประสงค์ให้มนุษย์ทุกคนได้รับ
ความรอดพ้นและมารู้ความจริงที่สมบูรณ์” (1 Timothy 2, 4) ความรอดได้
มาถึงสำหรับทุกคน จนกว่าพระเจ้าจะทรงเป็นทุกสิ่งสำหรับทุกคน

Meditatio (พระวาจาตรัสกับฉันวันนี้)

- นักบุญ โยเซฟ เชื้อเชิญเราให้เชื่อและปฏิบัติตามที่พระวาจาของพระเจ้า
ดลใจเรา สิ่งนี้เป็นแบบอย่างที่ดีของความพร้อมสำหรับเรา
- เรานำชีวิตของเราไปเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์หรือไม่? เราอนุญาตให้
พระวาจาของพระเจ้าทำลายเรามากน้อยเพียงใด ในการตัดสินใจของ
เราในแต่ละวัน?
- เราเห็นพระวาจาวันรับเอาธรรมชาติมนุษย์ในชีวิตของเรา
อย่างไร?

Oratio (พระวาจาทำให้ฉันภาวนา)

ขอโทษ “ เราต้องมองที่ตัวเรา และเป็นทุกข์ถึงบาปของเราเพื่อ
ได้รับความรอด แต่เราต้องมองพระเจ้าด้วย หายใจในพระองค์เพื่อมี
ความยินดีและความบรรเทาขององค์พระจิตเจ้า ในแง่หนึ่งจะมีความกลัว
และความถ่อมตน อีกด้านหนึ่งจะมีความหวังและความรัก” St. Bernard
(disc. 5)

ขอบคุณ “ผู้ใดที่ยอมรับพระองค์คือผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์
พระองค์ประทานอำนาจให้ผู้นั้นกลายเป็นบุตรของพระเจ้า เขามีได้เกิด
จากสายเลือด มีได้เกิดจากความปรารถนาตามธรรมชาติ มีได้เกิดจาก
ความต้องการของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า”(John 1, 12)

ขอพรพระเจ้า ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และพระอานุภาพของพระผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า” (ลก 1,35) “เด็กที่ปฏิสนธิในครรภ์ของนางนั้นมาจากพระเจ้า” (มธ 1, 20)

Contemplatio (การอยู่นิ่งๆ กับพระวาจา)

“ดิฉันมองไม่เห็นชัดว่า หลังความตายดิฉันจะมีมากกว่าสิ่งที่ดิฉันเคยมีมาแล้ว ดิฉันมองเห็นพระเจ้าที่นี่ เพราะด้วยการอยู่กับพระองค์ ดิฉันได้อยู่กับพระองค์บนโลกนี้อย่างสมบูรณ์แล้ว”(St. Theresa of Lisieux, Writings).

กุมารนั้นคือพระคริสตเจ้าโดยสมบูรณ์

“ดังที่ทุกสิ่งที่เป็นของพระบิดาก็เป็นของพระบุตร และทุกสิ่งที่เป็นของพระบุตรก็เป็นของพระบิดา เป็นหนึ่งเดียวกันโดยธรรมชาติ ดังนั้นเจ้าบ่าวได้แบ่งปันทุกสิ่งที่เป็นของเจ้าสาว ที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์และกับพระบิดา พระบุตรทรงกล่าวกับพระบิดาว่า ดังที่ข้าพเจ้ากับพระองค์เป็นหนึ่งเดียวกัน ข้าพเจ้าต้องการให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกับเราด้วย [Cf John 17, 21].

ดังนั้น เจ้าบ่าวคือผู้ที่อยู่กับพระบิดาและอยู่กับเจ้าสาว สิ่งที่พระองค์พบแปลกแยกในเจ้าสาว พระองค์ทรงนำออกไป ปิดติดอยู่กับกางเขน ณ ที่ซึ่งพระองค์ทรงนำบาปของเธอไปบนกางเขน และขจัดออกไปโดยกางเขน พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งที่เป็นของพระองค์และของพระเจ้าแก่เจ้าสาวแทน พระองค์ทรงขจัดสิ่งที่เป็นของปีศาจออกไป ทรงรับสิ่งที่เป็นของมนุษย์มาไว้กับพระองค์ และทรงประทานสิ่งที่เป็นของพระเจ้าให้ ดังนั้น สิ่งที่เป็นของเจ้าสาวก็เป็นของเจ้าบ่าว ไม่ต้องการให้ศีรษะแยกออกจากร่าง พระคริสตเจ้าจะไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ พระคริสตเจ้าโดยสมบูรณ์คือพระเศียรและพระวรกายที่อยู่ด้วยกัน”(Blessed Isaac di Stella, speech 11).

การรับเอาธรรมชาติมนุษย์ของพระวจนาตถ์ ไม่เพียงแต่ทำให้พระเจ้าประทับอยู่ใกล้เท่านั้นแต่ทรงประทับอยู่ในชีวิตของเราด้วย เราต้องคิดถึงประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ของพระศาสนจักร ของหมู่คณะและประชาชนอีกครั้ง ภายใต้แสงสว่างแห่งความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราแต่ละคนและต่อมนุษย์ทุกคน รวมทั้งสิ่งสร้างทั้งหมดด้วย

เราเข้าใจว่า พระเหตุไต่สวรรค์ต้องโลดเต้น และโลกขึ้นขมยินดี ดังนั้นเราสวดด้วยความยินดีอย่างใหญ่หลวงด้วยบทสรรเสริญสุดดี เช่น 116, 148, 149, 150 พระเจ้าทรงมอบความไว้วางใจอย่างเต็มที่ในมนุษย์และทรงเห็นว่า สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมานั้นดี

คริสตชนสื่อความยินดีที่มีใช้ความรู้สึกผิวเผินที่ผ่านไป แต่เป็นความยินดีที่เป็นความแน่ใจในความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อสิ่งสร้างของพระองค์

คริสตมาสทำให้เรานึกถึงความจริงของความรักนี้ที่ครอบครองชีวิตและทำให้การแสดงออกงดงามทั้งของความสุขและความเจ็บปวด มันเป็นความยินดีของการค้นพบและการมองเห็น เอ็มมานูเอล พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา ความยินดีที่ล้นเปี่ยม คือ ความยินดีของจิตใจ ของเสียง การร้องรำทำเพลง สายตาของเรา การยิ้มของเรา...บุคคลทั้งครบของเรา

พิธีกรรมต้องช่วยเราแสดงความยินดีนี้ออกมา ความยินดีของทุกคน การเดินทางของเราบนโลกนี้ต้องเป็นเหมือนของ โหราจารย์สามท่านที่ติดตามดวงดาวของพวกเขา บ้านของเราต้องเป็นสถานที่ที่เปี่ยมด้วยความยินดีสำหรับครอบครัวทั้งครบและครอบครัวของคนอื่น การมีความรู้สึกเปี่ยมล้นด้วยความยินดีช่างเป็นความงดงามจริงๆ (D. Francesco Pedretti).

คริสตมาสในสนามรบ

ในเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 1914 กองทัพของชาวอังกฤษกับกองทัพของเยอรมันเผชิญหน้ากันที่พรมแดนแห่งหนึ่ง ทหารของทั้งสองฝ่ายต่างอยู่ในสนามเพลาะของตน โดยมีลวดหนามชั้นกลางระหว่างพวกเขา

มีบางครั้ง ทหารบางคนเสี่ยงเดินเข้าไปในเขตกันชน แต่ทหารส่วนใหญ่ยืนแช่โคลนและน้ำอยู่ในหลุมเพลาะ พยายามหลบหลีกการยิงจากฝ่ายข้าศึก

ในคืนคริสต์มาส อากาศหนาวและหมอกลงจัด ทันใดนั้น ทหารอังกฤษบางคนเห็นแสงไฟที่เคลื่อนไหวไปตามสนามเพลาะของศัตรู แล้วเสียงเพลง Stille Nacht (Silent Night) เป็นภาษาเยอรมันก็ดังขึ้นมา เมื่อจบเสียงเพลง ทหารอังกฤษก็ร้องเพลง Silent Night ตอบไปเป็นภาษาอังกฤษ เสียงเพลงโต้ตอบกันไปมาดังประมาณหนึ่งชั่วโมง แล้วนั้นก็มียิงเสียงเชิญให้เดินข้ามพรมแดน ทหารเยอรมันมีความกล้า เดินเข้าไปในเขตกันชน ลงไปในสนามเพลาะของทหารอังกฤษ

ทหารคนอื่นก็เดินตาม พลาจเอามือใส่ในกระเป๋ากางเกงแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีอาวุธ ทหารคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็น Saxon ส่วนพวกท่านเป็น Anglo-Saxons พวกเรามารบสู้กันทำไม?”

ไม่มีการยิงเกิดขึ้นในเช้าวันคริสต์มาสอันสดใสและหนาวเหน็บ พวกเขาตกลงยุติสงครามกันเอง ในวันคริสต์มาส ผู้เห็นเหตุการณ์คนหนึ่งกล่าวว่า “จิตใจเข้มแข็งกว่าสงคราม”

ผู้บังคับบัญชาของทั้งสองฝ่ายไม่เห็นด้วย กล่าวว่า “มิตรภาพระหว่างศัตรูไม่ทำให้เกิดสงคราม” แต่การพักรบยังคงดำเนินต่อไป แม้แต่ผู้งนกที่เคยอยู่ในละแวกนั้นมาก่อน ก็บินกลับมากินอาหารที่บรรดาทหารหยิบยื่นให้มัน

หากบรรดาทหารเหล่านั้นทำตามความปรารถนาให้มีมิตรภาพและ
สันติภาพ ประชาชนประมาณเก้าล้านคนจะรอดตาย การพักรบมิได้ยุติ
ทันทีหลังคริสตมาส

ทหารอังกฤษคนหนึ่งที่เคยร่วมรบในตอนนั้น ตายเมื่ออายุ 85 ตลอด
ระยะเวลาที่เขามีชีวิตอยู่หลังการรบครั้งนั้นจนถึงวันสิ้นชีวิต น้ำตาของ
เขาจะไหลลงอาบแก้มทุกครั้งที่ได้ยินเสียงเพลง Stille Nacht

XXXXXXXX